

Caroline

"Toen ik binnenkwam kon ik niets. Ik kon me niet bewegen, ik kon niet goed zien, alles draaide en mijn stem was heel hoog geworden."

Home › Caroline

Tijdens de geboorte van haar eerste dochter kreeg Caroline een hersenbloeding. Hierbij raakte ze in coma en moest direct geopereerd worden. Het was onduidelijk of ze het ging overleven. En als ze zou overleven, wat zou het letsel zijn? Toen Caroline wakker werd, lag ze in het ziekenhuis in Den Haag. Zes weken later werd ze overgeplaatst naar Rijndam locatie Westersingel voor revalidatie. Haar pasgeboren dochter ging mee.

Als we Caroline thuis ontmoeten, heeft ze zich voorbereid. Ze vertelt dat het heel goed gaat, maar dat haar korte termijn geheugen haar vaak in de steek laat. Ze heeft de revalidatieperiode de avond voor het interview nog eens goed doorgenomen met haar man.

"Het is 13 jaar geleden dat ik mijn hersenbloeding kreeg en zeker de eerste periode is grotendeels aan mij voorbij gegaan. Het besef was er gewoon niet. Ik was aan het overleven. Er werd voor mij gezorgd en dat vond ik wel prima. Mijn man heeft geregeld dat ik in Rijndam terecht kwam. Hij had goede verhalen gehoord over Rijndam en bovendien was het dichterbij huis dan een revalidatiecentrum in Den Haag. Ik ben nog steeds blij dat ik bij Rijndam terecht ben gekomen".

"Voor mijn man Martijn (en mijn ouders) was deze periode het ergst. Martijn wist niet of hij geboortekaartjes of rouwkaarten moest versturen. Gelukkig zijn we hier heel sterk uitgekomen. Het is dankzij Martijn dat ik zo ver ben gekomen."

Inhoud van de therapie

"De therapie bij Rijndam werd langzaam opgebouwd. Toen ik binnenkwam kon ik niets. Ik kon me niet bewegen, ik kon niet goed zien, alles draaide en mijn stem was heel hoog geworden. We begonnen met vijf minuten per uur zitten. Dit werd langzaam opgebouwd en vervolgens ging ik oefenen met lopen in de brug, rollator, driepoot, stok. Voor mijn stem kreeg ik therapie van een logopediste. Deze is weer helemaal de oude geworden."

"Het eerste besef dat er echt iets moest gaan gebeuren, was toen ik zag dat patiënten die korter bij Rijndam waren, eerder weg mochten. Ik wilde ook weg, lopend! Toen kwam de vechtlust en de motivatie. De behandelaars waren streng, maar dat zie ik als iets positiefs. Ik had het nodig en denk dat ik daarom zo ver ben gekomen. In het ziekenhuis hadden ze gezegd dat ik waarschijnlijk nooit meer zou lopen. Bij Rijndam zeiden ze 'dat zullen we nog weleens zien.'"

mijn revalidatie ben ik weer gaan werken. Mijn gevoel was 'als ik werk ben ik weer normaal'. Maar toen mijn tweede dochter geboren was, wilde ik hier volop van genieten. Ik had zoveel gemist bij mijn eerste dat ik dit nu niet wilde."

Caroline is naar eigen zeggen niet helemaal de oude geworden. Alles wat Caroline moet doen schrijft ze op. Doet ze dit niet, dan gebeurt het niet. Daarnaast merkt ze dat ze minder energie heeft en dat er praktische zaken zijn die niet meer vanzelf gaan.

Foefjes

"Als ik een paar drukke dagen heb, weet ik dat er een moment komt dat ik dit in moet halen. Dat heb ik er voor over. Ook kan ik gelukkig weer fietsen. Wel moet ik bij een bocht afstappen, want over mijn schouder kijken en fietsen kan ik niet combineren. Toen de kinderen kleiner waren en ik op het schoolplein, net als andere moeders, hurkte om mijn dochters op te vangen, rustte ik altijd met één knie op de grond, anders zou ik omvallen. Niemand die door had waarom ik dat deed. Door dit soort foefjes kan ik gewoon de meeste dingen zelf doen."

"Gelukkig is met deze zaken goed te leven. Je ziet nog weleens dat het karakter van mensen helemaal verandert. Ik heb weleens negatieve buien die ik voorheen niet zo had, maar die zijn gelukkig binnen een dag over. Ik ben gewend aan wie ik nu ben en dat is prima"

"Men zegt dat in de eerste twee jaar verbetering mogelijk is, daarna niet meer. Dit is misschien medisch zo, maar ik heb de jaren daarna nog veel zelfstandigheid herwonnen. Dit komt met name doordat ik in het begin heel angstig was en langzaam steeds meer ging proberen. Ik wil laten weten dat het leven na een hersenbloeding niet altijd stopt. Op tv zie je vaak aandacht voor de beperking. Ik wil laten zien dat het ook anders kan. En als mensen behoefte hebben aan contact of het delen van ervaringen, sta ik hier absoluut voor open."

Caroline is te bereiken via dit [contactformulier \(content/contactformulier-caroline\)](#).

Wilt u ook uw verhaal delen? Neem dan contact op via communicatie@rijndam.nl (<mailto:communicatie@rijndam.nl>).

Specialisten in revalidatie

[Volwassenenrevalidatie](#) | [Kinderrevalidatie](#) | [Arbeidsrevalidatie](#) | [Orthopedietechniek](#)

© 2020 Rijndam